

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/252/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205783
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613205783.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporčyni: T. S., H.. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie istiny 420,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 420,- Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 420,- Eur od 25. 4. 2010 do zaplatenia, 6 %-tný ročný úrok zo zmenkovej sumy 420,- Eur od 9. 7. 2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 1,40 € a náhradu všetkých trov konania. V časti údaje o pohľadávke navrhovateľ uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 15. 12. 2009 na zmenkovú sumu vo výške 420,-, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 25. 4. 2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 15. 12. 2009 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol počítaný záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 25. 4. 2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je i platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd podľa bydliska odporcu, v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a) Nariadenia, príslušnosť okresného súdu podľa oznámenia Slovenskej republiky Komisií.

Vzhľadom k tomu, že tunajší súd po obdržaní žaloby mal za to, že vo veci nie je príslušný konať, postúpil vec Okresnému súdu Košice I podľa § 9 ods. 1 O.s.p., § 87 písm. d/ O.s.p., § 10 ods. 1,2 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a v zmysle článku 19 Nariadenia. Okresný súd Košice I predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, keďže vyslovil nesúhlas

s postúpením vecí. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 4Ncb/208/2013-19 zo dňa 28. 6. 2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením vecí je dôvodný. V odôvodnení tohto uznesenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci je príslušný Okresný súd Spišská Nová Ves podľa § 84 O.s.p. a § 87 písm. f/ O.s.p., nakoľko odporca má bydlisko v obvode tohto súdu. Tento nadriadený súd uviedol, že v danej veci i keď predmetom konania sú nároky zo zmenky, jedná sa o zabezpečovaciu zmenu nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o čom svedčí aj Dohoda o vyplňovacom práve, o ktorej má nadriadený súd vedomosti z množstva vecí, ktorých pôvodný vlastník zmenky - spoločnosť Pohotovosť s.r.o. uplatňovala nároky zo zmeniek a preto sa stotožnil s právnym názorom Okresného súdu Košice I, že platnosť zmenky bude treba posúdiť nie len podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úverov, ktorý upravuje podmienky vystavenia zabezpečovacej zmenky na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľských úverov. Podľa národného, ale aj európskeho práva sa spotrebiteľovi poskytuje zvýšená ochrana jeho práv a nárok navrhovateľa bude prednostne posúdený podľa spotrebiteľského práva a v nadväznosti na to pri kolízii príslušnosti zmenkového súdu a súdu podľa bydliska spotrebiteľa, má prednosť posúdenie príslušnosti podľa bydliska spotrebiteľa. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k obmedzeniu až popretiu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Tento svoj záver oprel aj o rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV ÚS 270/2012 - 27 zo dňa 31.5.2012, ktorý pri riešení kolízie výlučnej príslušnosti vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku uprednostnil miestnu príslušnosť v prospech spotrebiteľa.

Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 7C/252/2013-33 dňa 30. 12. 2013 bez nariadenia pojednávania. Uvedeným rozsudkom tunajší súd návrh navrhovateľa zamietol poukazujúc na článok 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu z dôvodu, že pohľadávku navrhovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú a návrh za neprípustný. Proti uvedenému rozsudku bolo zo strany navrhovateľa podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Odvolací súd uznesením sp. zn. 1Co/173/2014-78 zo dňa 27.5. 2015 zrušil uvedený rozsudok tunajšieho súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení Krajský súd v Košiciach uviedol, že tunajší súd nesprávne aplikoval článok 4 ods.4 Nariadenia a nesprávne postupoval, keď nepoužil jeho článok 5 a nasledujúce. Odvolací súd ďalej uviedol, že aj v konaní podľa Nariadenia musí byť zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa a správne preto postupoval tunajší súd, ak posudzoval uplatnenú pohľadávku aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa.

Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu zaslané odporcovi tlačivo C na odpoveď, ktoré mu bolo doručené dňa 21. 7. 2015, ktorý na uvedené tlačivo neodpovedal, resp. nereagoval, preto súd vo veci nariadil pojednávanie, čím rešpektoval zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach, aby vo veci mohol vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného.

Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné. Ak to súd považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán, súd nariadi pojednávanie. Vychádzajúc z uplatnenej pohľadávky navrhovateľom, povahy vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a vo veci nariadil termín pojednávania na deň 21.9. 2015. Tento procesný postup súd zvolil aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na ustanovenie § 123 O.s.p. , pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

Navrhovateľ namietal procesný postup súdu, ktorým súd vytyčil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, právny zástupca navrhovateľa svoju neúčasť písomne ospravedlnil, na návrhu trval a hodnotí procesný postup súdu, ktorým vytýčil ústne pojednávanie ako nesprávny. Na pojednávanie sa nedostavila odporkyňa, u ktorej je vykázané doručenie predvolania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával za neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou zo dňa 15. 12. 2009, obsahom uznesení z dôkazného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/849/2010 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil originál zmenky vystavenej odporcom dňa 15.12.2009 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v Poprade

Dátum vystavenia: 15.12.2009

Zmenková suma: 420,00 €

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu štaristodvadsať EUR a zmenkový úrok 0,25 % denne od 25.4.2010.

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/849/2010 bolo zistené, že na tunajšom súde bola podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku a návrhu oprávneného spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnému Zuzane Pačajovej, pre vymoženie pohľadávky 420 eur a jej príslušenstva. K žiadosti o udelenie poverenia bola okrem návrhu oprávneného predložená aj Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2009, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12. 2009 bolo zistené, že predchodca navrhovateľa spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako veriteľ poskytla odporcovi ako dlžníkovi úver vo výške 200,- eur. Odporca ako dlžník sa zmluvne zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 196,- eur t.j. celkovo čiastku 396,- eur v 12 mesačných splátkach po 33,- eur. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Všeobecné podmienky poskytnutia úveru obsahujú Dohodu o vyplnení zmenky v tomto znení: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/849/2010 zo dňa 23.12. 2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie, zamietol

žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne uznesením zo dňa 16.2.2011 exekučné konanie zastavil.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods.2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 7 ods.1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 15.2.2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 15.2.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka v znení platnom k 15.2.2010, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 15.2.2010, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 15.2.2010, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 15.2.2010, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 15.2.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/, k/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 15.2.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 15.2.2010, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 15.2.2010, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je

maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Prevedeným dokazovaním, predovšetkým za použitia dôkazných uznesení vydaných v exekučnom konaní č. k. 4Er 849/2010, súd dospel k záveru, že návrh je v celom rozsahu nedôvodný. V súvislosti s vykonaným dokazovaním súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danej veci, aj vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je tunajší súd podľa § 226 O.s.p. viazaný, bolo nevyhnutné posúdiť zmenku predloženú navrhovateľom aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Za týmto účelom bolo nevyhnutné vykonanie dôkazu oboznámením sa so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12. 2009 a Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktorá bola zabezpečená predmetnou zmenkou.

Vykonaním dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12. 2009 uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom navrhovateľa, ktorej obsah nemal odporca možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupoval odporca, ktorý nekonal pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca navrhovateľa, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol odporcovi poskytnutý na výkon povolania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejme, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania a či odporca skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konal v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom bol konštatovaný aj vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vedenom proti odporcovi na návrh predchodcu navrhovateľa a súd v tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedené, nemal dôvod odchyliť sa od tohto názoru exekučného súdu.

Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom má teda jednoznačne spotrebiteľskú povahu a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon.

Napriek uvedenému vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Preto, poukazujúc aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, zmenky, ktoré zabezpečujú spotrebiteľské úvery musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zákona č.

191/1950 Zb. aj ďalšie náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy.

Účastníci konania mali vedomosť o tom, že súd bude posudzovať nárok navrhovateľa uplatnený v návrhu aj z hľadiska predpisov o ochrane práv spotrebiteľa a to vzhľadom na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 30. 12. 2013, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený a najmä poukazujúc na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/173/2014-78 zo dňa 27.5. 2015. Účastníci konania boli tiež súdom poučení v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne uznesením, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa, ako aj odporcovi.

Zmenka predložená navrhovateľom bola vyplnená na základe Dohody o vyplnení zmenky. Vzniku zmenkového vzťahu medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom tak predchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

Dohoda o vyplnení zmenky je uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Je súčasťou dlhého textu, ktorý je vyhotovený drobným a nahusteným písmom. Ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Spotrebiteľ má tak objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné a nahustené písmo, akým sú napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ ani nevie vyhodnotiť riziko, ktoré pre neho znamená podpísanie takejto Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. blankozmenky a to, ako tým uľahčí vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na uvedené Dohodu o vyplnení zmenky nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože aj keď odporca by mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol ovplyvniť jej obsah. Zo strany navrhovateľa v konaní nebol preukázaný opak. Uvedená Dohoda o vyplnení zmenky pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti zmluvy o úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Dohoda o vyplnení zmenky je tak poukazujúca na ustanovenie § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

V dôsledku neplatnosti Dohody o vyplnení zmenky predchodcovi navrhovateľa tak nevzniklo právo na vyplnenie zmenky a teda ani právo na plnenie z takto vyplnenej zmenky. Už len z tohto dôvodu bolo nevyhnutné návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Súd ďalej poukazuje aj na rozpor konania predchodcu navrhovateľa s platnými právnymi predpismi, keď predmetnú úverovú zmluvu zabezpečil zmenkou vyplnenou na sumu, ktorá je v rozpore s citovaným ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platným v čase uzavretia zmluvy, čo je ďalším dôvodom pre zamietnutie návrhu. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver vo výške 200,- eur, ktorý mal odporca splácať v 12 mesačných splátkach po 33,- eur, zaplatil by teda celkovo sumu 396,- eur. Úver veriteľ zabezpečil blankozmenkou, pričom dohoda o jej vyplnení, ktorá bola súčasťou zmluvných podmienok úverovej zmluvy je konštatovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a teda je neplatná. Pokiaľ aj zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tomto prípade ide o priamy rozpor s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., lebo veriteľ poskytol odporcovi úver 200,- eur, z ktorých 30 % predstavuje sumu 60,- eur. e tak zjavné, že veriteľ mohol od odporcu prijať zmenku vyplnenú maximálne na sumu 260,- eur a nie na sumu 420 eur, ako bolo vyplnené v tomto prípade. Keďže zmenka zabezpečovala nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nie je možné z takejto zmenky uplatňovať právo v rozhodcovskom, súdnom, či exekučnom konaní. Ak teda predchodca navrhovateľa zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona č. 258/2001 Z.z., ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada i bez návrhu z úradnej povinnosti. Podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, čo ročne predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Zmenkový úrok v takejto výške súd považuje za úrok v rozpore s dobrými mravmi, keďže ide o sankčné plnenie, ktoré je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej

povinnosti. Takéto dojednanie zmenkového úroku súd považuje za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Zmenka predložená navrhovateľom nezohľadňuje ani skutočnosť, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12. 2009 uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom nespĺňa všetky náležitosti uvedené § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj splatenia úveru v 12 - tich mesiacoch počnúc od konkrétneho dňa. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. V úverovej zmluve ďalej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a k/, l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Keďže predmetná úverová zmluva zabezpečená zmenkou predloženou navrhovateľom uvedené náležitosti neobsahuje, úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je teda bezúročný a bez poplatkov.

Na záver súd uvádza, že Dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona. O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade sa javí, že vystavením zmenky sa právny predchodca navrhovateľa snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch a dodržaniu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup navrhovateľa nemôže požívať právnu ochranu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože vo veci nebol úspešný. Úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil a preto poukazujúc na § 151 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh, o náhrade trov konania odporcu nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.